

Θυρανοίξια Παρεκκλησίου του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την Ακολουθία του Αγιασμού των Θυρανοιξίων στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω, στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας. Στην συνέχεια χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό επί τη μνήμη της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω και κήρυξε το θείο λόγο.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο, ενώ στο τέλος συνεχάρη τον Προϊστάμενο της ενορίας και Αρχιερατικό Επίτροπο Βεργίνης Αρχιμ. Ιερεμία Γεωργαλή και τον συνεφημέριο του π. Κωνσταντίνο Νικολαΐδη και τους ευχήθηκε ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας, Όσιος Αμφιλόχιος της Πάτμου, να τους ευλογεί και τους ίδιους αλλά και τους

συνεργάτες τους.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Τῶν Πατρίων τό κλέος, Ἐκ-κλη-σίας ἀγλάισμα, καί τῶν μονοτρό-πων ἀλείπτῃν, τόν σεπτόν Ἀμφι-λό-χιον, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί».

Πρίν ἀπό ἕνα περίπου χρόνο ἡ Ἀγία καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰ-κουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας πατριάρχου κ.κ. Βαρθολο-μαίου, ἀποφάσισε τήν ἀγιο-κα-τά-ταξη τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενο-μένου Γέροντος Ἀμφιλοχίου Μα-κρῆ, τοῦ Πατρίου καί ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Ἰω-άν-νου τοῦ Θεολόγου. Μέ τήν ἀγιοκατά-τα-ξη αὐτή προστέθηκε στήν χο-ρεία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἕνας ἀκόμη νέος ἅγιος, ἕνας ἅγιος πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας, πού ἔζησε ἀνάμεσά μας, πού πολ-λοί τόν γνώρισαν καί ὠφελή-θη-καν πνευματικά ἀπό τήν παρουσία του καί τίς συμβουλές του, καί πού ἄφησε ἰσχυρό ἔχνος ἀγιότητος καί ἐθνικῆς δράσεως ὄχι μόνο στήν ἱερά νῆσο τῆς Πάτμου ἀλλά καί σέ ὅλα τά Δωδεκάνησα.

Ὁ ἅγιος ὅμως Ἀμφιλόχιος δέν ἔγι-νε ἅγιος μετά τήν κοίμησή του. Ἦταν ἅγιος καί στή ζωή του. Γιατί ἅγιοι εἶναι ὅσοι ἀγωνίζονται νά ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅσοι ἀγωνίζονται νά ζοῦν μέ τόν Χριστό, ὅσοι ἀφιερώνουν τή ζωή τους στήν ἀγάπη του καί στή διακονία τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀν-θρώπων, ὅσοι ἔχουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό ἔκανε σέ ὅλη του τή ζωή καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος. Πρῶτα ἀφι-ερώθηκε στόν Θεό. Ἔγινε σέ νεαρή ἡλικία μοναχός στή Μονή τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεο-λό-γου, στήν πατρίδα του, τήν Πάτμο. Ἀφοσιώθηκε στήν προσευχή, στήν ἄσκηση, στή νηστεία, στήν ὑπακοή καί ἔλαβε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία σκέπει καί ἐνισχύει ὅσους τόν ἀγαποῦν καί ἀγωνίζονται ἀπό τήν ἀγάπη τους πρός τόν Θεό. Ἀγά-πησε τόν Θεό ὁ ἅγιος Ἀμφι-λόχιος ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας του, ἀλλά γιά νά εἶναι τέλειος θέλησε νά κάνει πράξη καί τή δεύτερη ἐντολή τοῦ Θεοῦ, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τούς ἀν-θρώπους.

Καί τήν ἔκανε βίωμα τῆς ζωῆς του, στηρίζοντας καί καθοδηγώ-ντας τίς ψυχές χιλιάδων ἀνθρώ-πων, κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊ-κῶν ὡς σοφός καί στοργικός πνευ-ματικός πατέρας, καί ἀκόμη στηρί-ζοντας τους στήν Ὁρθόδοξη πίστη καί στήν ἐθνική συνείδηση, σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τά Δωδεκάν-νησα, διότι βρισκόταν ὑπό ἰταλική κατοχή καί ἡ Καθολική Ἐκκλησία προσπαθοῦσε ἐπίμονα νά προση-λυτίσει τούς ὀρθοδόξους καί νά τούς ἐξαναγκάσει νά ἐγκαταλεί-ψουν τήν πίστη τῶν πατέρων τους ἀλλά καί τήν ἐθνική τους ταυτό-τητα.

Ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἀντιτάχθηκε στήν προσπάθεια αὐτή καί στήριξε καί μέ τόν λόγο του καί ἔμπρα-κτα, μέ τά οἰκοτροφεῖα καί τό μονα-στήρι πού ἱδρυσε, καί ἀκόμη μέ τή συμπαράσταση πνευματικῶν του τέ-κνων πού ἐργαζόταν ὡς δασκά-λες καί κατηχήτριες σέ πολλά νη-σιά, τήν πίστη τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό καί διώχθηκε καί ἐξορίσθηκε ἀπό τούς Ἰταλούς, οἱ ὁποῖοι ἐπι-βεβαίωσαν μέ τόν τρόπο αὐτό τό σπουδαῖο ἔργο πού ἐπιτέλεσε γιά τόν Ἑλληνισμό καί γιά τήν Ἐκ-κλη-σία ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος.

Ἦταν μάλιστα τόσο μεγάλη ἡ ἀγάπη του γιά τούς ἀνθρώπους καί ἡ θέλησή τους νά τούς βοη-θήσει καί νά τούς συμπαρασταθεῖ στά προβλήματα καί τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζαν, ὥστε ὁ Θεός τοῦ ἔστελνε πολλές φορές οὐρά-νια μηνύματα γιά ἀνθρώπους πού κινδύνευαν καί χρειαζόταν βοή-θεια σέ ἄλλα νησιά, καί ὁ ἅγιος ἔσπευδε νά τούς βοηθήσει καί νά τούς σώσει.

Αὐτό κάνει ὅμως καί μετά τήν κοίμησή του, καθώς εἶναι πολλοί ἐκεῖνοι πού μαρτυροῦν τή θαυμα-τουρ-γική ἐπέμβασή του μέ τά ἱερά του λείψανα καί τήν ἴαση δια-φόρων ἀσθενειῶν πού τούς χάρισε μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του.

Αὐτόν τόν μεγάλο καί σύγχρονο ἅγιο, τόν ἅγιο τῶν ἡμερῶν μας, πού φέτος συμπληρώνονται μόλις 130 χρόνια ἀπό τή γέννησή του, τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα. Καί τόν τιμοῦμε ἰδιαιτέρως ἐμεῖς ἐδῶ στή Βέροια, καθώς μέ τήν ἀξιέπαινη πρωτοβουλία τοῦ π. Ἱερεμίου δημι-ουρ-γήθηκε πρὸς τιμήν του τό ἱερό αὐτό Παρεκ-κλήσιο, τοῦ ὁποῦ τά θυρανοίξια τελέσαμε πρό ὀλίγου.

Μέ τό Παρεκκλήσιο αὐτό π. Ἱερε-μίας τιμᾷ τόσο τήν πρώτη πνευ-μα-τική του πατρίδα, τήν Πάτμο, ὅπου φοίτησε στήν περίφημη Πατριάδα Σχολή, ὅσο καί τόν ἅγιο Ἀμφι-λόχιο, γιατί ἐμόνασε καί στή Μονή πού ἐμόνασε καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος Ἔτσι ἡ ἐνορία σας θά ἔχει ἀπό σήμερα, ἐκτός ἀπό τήν εὐλο-γία τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Βεροιέως, καί τήν εὐλογία τοῦ νέου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχίου, πού ἦταν ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης, ὅπως ἀκρι-βῶς τήν περιγράφει ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολό-γος, στή Μονή τοῦ ὁποίου ἔζησε καί μόνασε ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος.

Καί εὐχομαι αὐτή τήν ἀγάπη πού εἶχε ὁ ἅγιος καί πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀνθρώπους νά ἀποκτή-σουμε ὅλοι μας μέ τόν ἀγῶνα μας νά νικήσουμε τόν ἐγωισμό μας, ὁ ὁποῖος εἶναι τό μεγαλύτερο ἐμπό-διο γιά νά ἀγαπήσουμε τόσο τόν Θεό ὅσο καί τούς ἀνθρώπους, ὥστε νά ἔχουμε πάντοτε τή χάρη καί τήν εὐλογία καί τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Χθές εἶχαμε τή χαρά νά τελέ-σου-με τά θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ παρεκκλησίου, τοῦ ἀφιερωμένου στόν νεώτερο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὅσιο Ἀμφιλόχιο τόν ἐν Πάτμῳ ὁσιακῶς τελειωθέντα. Καί σήμερα ἔχουμε τήν εὐλογία νά τελοῦμε τήν πρώτη θεία λειτουρ-γία ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν ἱερῶν του λειψάνων καί νά τόν

τιμοῦμε ἐδῶ στὸν ναό του καὶ νά λαμβά-νου-με τή χάρη του.

Ἡ τιμὴ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλη-σί-ας μας δέν προσφέρει τιμὴ στοὺς ἁγίους, διότι οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τή δική μας τιμὴ, κα-θώς τοὺς ἔχει τιμήσει ὁ ἴδιος ὁ Θε-ός. Ὅμως ἡ τιμὴ τῶν ἁγίων ὠφε-λεῖ ἐμᾶς πού τοὺς τιμοῦμε, διότι οἱ ἅγιοι μᾶς ἀνταποδίδουν τήν τιμὴ πού τοὺς προσφέρουμε μέ τή χάρη τους· καὶ ἀκόμη παρακινοῦνται νά πρεσβεύουν περισσότερο γιὰ ὅ-σους ἐορτάζουν τή μνήμη τους καὶ ἐπικαλοῦνται τή μεσιτεία τους.

Καὶ ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία αὐ-τό πού ζοῦμε τά τελευταῖα χρόνια μέ τοὺς νέους ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας. Ζοῦμε τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τῆς Ἀγίας Γραφῆς πού μᾶς λέγει ὅτι ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χά-ρις. Καὶ εἶναι ὄντως ἀλήθεια, διότι σέ μία ἐποχὴ κατὰ τήν ὁποία ὅλοι παραπονούμεθα ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὅτι ἡ ἄρε-τὴ συκοφαντεῖται καὶ ἡ πίστη χλευάζεται, ὅτι οἱ πειρασμοὶ καὶ οἱ σειρῆνες τοῦ κόσμου ἔχουν πλη-θυν-θεῖ, ὁ Θεός ἀναδεικνύει νέους ἁγί-ους, συγχρόνους μας ἁγίους, πού ὅχι μόνο ἔζησαν ἐν ὁσιότητι ἀλλὰ ἔλαβαν πολλή χάρη ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νά ἐπιτελοῦν θαύματα καὶ ἐν ζωῇ καὶ μετὰ τήν κοίμησή τους.

Ἕνας τέτοιος ἅγιος εἶναι καὶ ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ὁ ἐν Πάτμῳ, τοῦ ὁποίου ἐορτάζουμε τήν ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν του λειψάνων γιὰ πρ-ώ-τη φορά φέτος στήν Ἱερά Μητρό-πο-λὴ μας στό Παρεκκλήσιο αὐτό πού εἶναι ἀφιερωμένο στή χάρη του.

Ἕνας τέτοιος ἅγιος εἶναι ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, ὁ φίλος ἐνός ἄλλου μεγάλου συγχρόνου καὶ θαυμα-τουρ--γοῦ ἁγίου, τοῦ ἁγίου Νεκτα-ρίου, τὸν ὁποῖο ἐθαυμάστωσε ὁ Θεός μέ τή χάρη του.

Μέ αὐτὴ τή χάρη τοῦ Θεοῦ βοη-θοῦσε καὶ στήριζε ὁ ἅγιος Ἀμφιλό-χιος τοὺς ἀνθρώπους πού τὸν πλη-σία-ζαν ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη πού δέν τοὺς γνώριζε καὶ δέν τὸν γνώριζαν, ὅπως πολλοὶ μαρτυ-ροῦν. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖ-νοι πού θεραπεύθηκαν καὶ θερα-πεύονται διὰ τῶν σεπτῶν καὶ χα-ρι-τοβρύτων λειψάνων του καὶ ἀκόμη μέ τό νερό μέ τό ὁποῖο ἔπλυναν τά ἱερά λείψανά του κατὰ τήν ἀνακομιδὴ τους.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα πού ἐπι-τελοῦσε καὶ ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος Ἀμ-φιλόχιος ἀποτελοῦν ἀπόδειξη τῆς ἀγιότητός του καὶ τῆς παρρησίας πού ἔχει ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Συγχρόνως ὅμως ἀποτελοῦν καὶ μεγάλη εὐλογία γιὰ ὅλους ἐμᾶς, διότι μᾶς ἀποδεικνύουν ὅτι δέν ἔχει σημασία σέ ποιὰ ἐποχὴ ζοῦμε, δέν ἔχει σημασία ἂν ζοῦμε στὸν κόσμο, ἂν ζοῦμε σέ ἓνα πε-ριβάλλον ὅπου ἀντιμετωπίζουμε δυσκολίες καὶ πειρασμούς. Μᾶς ἀποδεικνύουν ὅτι ὅπου καὶ ἂν ζοῦμε, ὅποτε καὶ ἂν ζοῦμε, ἐάν θέλουμε νά ἀγωνισθοῦμε, ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τή δυνατότητα νά ἐφαρ-μό-σουμε τό

θέλημα καί τίς έντο-λές τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσουμε τήν έν Χριστῷ ζωή. Δέν εἶναι ἀκα-τόρ-θωτη γιά κανένα. Δέν εἶναι ἀκατόρθωτη σέ καμία ἐποχή. Ἀρκεῖ νά ἀποφασίσουμε νά προ-σπαθήσουμε καί νά ἀγωνισθοῦμε, ὅπως ἔκαναν καί οἱ σύγχρονοι ἅγιοι, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος.

Καί ἐκεῖνος ἀντιμετώ-πισε δυσκο-λίες καί πειρασμούς καί διώχθηκε γιά τό πνευματικό καί ἱεραποστο-λικό ἔργο πού ἐπιτελοῦσε τόσο στήν Πάτμο ὅσο καί στά γύρω νη-σιά. Ἀλλά ἐκεῖνος εἶχε σταθερό στό-χο καί ἀμετακίνητο σκοπό τῆς ζωῆς του νά εὐχαριστεῖ μέ τίς πρά-ξεις του τόν Θεό. Νά δείχνει μέ τήν ὑπακοή του στό θέλημά του πόσο τόν ἀγαπᾷ. Διότι ἀγάπη στόν Θεό, ὅπως λέγει καί ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός ἀλλά καί ὁ μαθητής τῆς ἀγά-πης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἀπό τή Μονή τοῦ ὁποῖου ξεκίνησε ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, εἶναι νά τη-ροῦ-με τίς έντολές τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. «Ὁ ἔχων τάς έντολὰς μου καί τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με», λέγει ὁ Κύριος. Ὅποιος ἔχει τίς έντολές μου καί τίς τηρεῖ, αὐτός εἶναι ἐκεῖ-νος πού μέ ἀγαπᾷ.

Καί πῶς τηροῦμε τίς έντολές τοῦ Θεοῦ; Δείχνοντας ἀγάπη πρός τούς ἀδελφούς μας, πρός τούς συναν-θρώπους μας, τούς ὁποῖους ὁ Χρι-στός ὀνομάζει καί θεωρεῖ δικούς του ἀδελφούς.

Ἄς διώξουμε, λοιπόν, τήν ἀπο-γο-ήτευση καί τήν ἀμφιβολία γιά τόν κόσμο μέσα στόν ὁποῖο ζοῦμε, γιά τό περιβάλλον μας, καί ἄς ἀπο-φασίσουμε μέ τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀγίων μας νά ἀγω-νι-σθοῦ-με γιά νά μιμηθοῦμε τό πα-ρά-δειγ-μά τους, γιά νά ζήσουμε ἐφαρ-μό-ζοντας καί ἐμεῖς στή ζωή μας τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ.

Καί ἂν τό προσπαθοῦμε αὐτό, τό-τε θά ζοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό αὐτή τή ζωή μέσα στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ζοῦν καί οἱ ἅγιοι, ζεῖ καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, διότι «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστί», ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ Κύ-ριος, ἀλλά καί «βιά-ζεται καί οἱ βια-σταί ἀρπάζου-σιν αὐτήν», ὅσοι δηλαδή τήν ἐπιδιώκουν καί ἀγω-νί-ζονται γι' αὐτήν. Καί μακάρι διά πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου νά ἀξιωθοῦμε νά τήν κερδίσουμε καί ἐμεῖς.

Όλοι μας ήλθαμε και χθές και σήμερα για να τιμήσουμε έναν νέο άγιο, ο οποίος όμως μάς δίδει τόσο μαθήματα για να πλησιάσουμε τον Θεό, και ιδιαίτερα το μάθημα της αγάπης. Αν αγαπούμε τον Θεό, θα αγαπούμε και τους αδελφούς μας. Και αν πραγματικά αγαπούμε τους αδελφούς μας, θα αγαπούμε τον Θεό. Έτσι φεύγοντας θα πάρουμε το καλύτερο μάθημα που έχει να μάς δώσει ο νέος αυτός άγιος της Εκκλησίας μας, ο οποίος έλαβε ιδιαίτερη χάρη και ιδιαίτερη εύλογία από τον Θεό λόγω αυτής της αγάπης, την οποία διέθετε. Εύχομαι αυτή η αγάπη του Θεού να νικήσει τις καρδιές όλων μας και να τον αγαπούμε έξ όλης της ψυχής και έξ όλης της διανοίας μας, αλλά και τους αδελφούς μας, όπως αγαπούμε τον έαυτό μας.